

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas II. Ab anno 910. ad 920.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

Widonis filius, in juventutis flore in veneratione ab Hugone comite Mediolanensi clam necatus, de quo historici testantur, quod plus dignitatis Imperio contulerit, quam ab eo receperit.

DECAS II.

✻ Ab anno 910. ad 920. ✻

911. **L**EO VI. Imperator ventris profusio ex hac vita decessit, quem Philosophum fuisse ejus scripta declarunt plena doctrinae, sed & in eo pietas eruditioni concinebat.

Leoni successit Alexander ejus frater, simul regnante Constantino Porphyrogenito, Leonis filio adhuc puero. Alexander statim ejecto in exilium Euthymio Nicolaum in Sedem Constantinopolitanam restituit: Clerici autem fautores Nicolai, ab Euthymio de Simonia reprehensi pessime eum exceperunt, colaphis & pugnis inflictis, barbâque contumeliosè evulsâ. quam tamen inmanitatem plerique eorum non impunè tulerunt, Deo poenas infligente, quæ ab hominibus non exigebatur.

✻(912.)✻ Anastasius Papa vitam fun-
ctus, locum dedit Landoni patria Sabino,
qui

qui in gratiam Theodoræ potentissimæ meretricis, quæ tunc Romæ imperitabat, Joannem Amasium suum ex Presbytero factum Episcopum Bononiensem transtulit ad Infulas Ravennæ: cum verò paulò post idem Lando interiisset, eadem Theodora ut facilius admissarii sui amplexibus frueretur, eundem Joannem in Petri Sedem intrusit, qui dictus est Joannes X. & licet esset moribus fœdissimus, nihilominus Pontificatum non malè administravit, jam probatus à Clero, docuitque sibi malos præfules ac Rectores nonnunquam aliis bonos ac utiles esse.

Mortuus est hoc anno Alphonfus Magnus, posteaquam non jam Rex, sed Dux exercitûs, magnam de Arabibus victoriam retulisset.

Sublato Ludovico Germaniæ Rege, Conradus Rex electus ex alia familia, quæ Caroli Magni non erat, defecerat enim Arnulphi filio sine liberis decedente.

Hoc anno Rollo Dux Nortmannorum Christianam religionem amplexatus, atq; in Galliam, quam antea ut hostis vastaverat, nunc ut hospes amicus translatus, cum cælo simul naturam mutavit, cujus Principis justitia & æquitas etiamnum apud Gallos celebratur. In voce *Haro*, quæ in libris

bus & pressuris imploratur. Haro enim
quasi *ah! Rollo!* ut quida mderivare con-
endunt.

In Oriente Alexander Imperator lotus,
bene pransus, multoque vino madidus,
dum pilâ ludere cupit, exortis viscerum
torminibus, in palatium relatus, sangui-
nem per nares & ventrem egerens sequen-
ti die obit, hanc mortem promeritus, ut
tradit Aredas, dum ait, ipsum capite co-
operto in loca sancta ingredi assvetum,
cum quodam die amictum sacræ mensæ di-
movere ausus esset, insaniâ mox correptum,
nunquam postea mentis compotem
exitisse: denique cum & statuis in hy-
podromo positis solitum Baccho sacrifici-
um fieri iussisset, eo nondum peracto sacri-
legio, divinitus percussum in tubiculum
portatum esse, eodemque, quo Herodes,
morbo interiisse. Narratur ab Eremper-
to de eodem Alexandro, intuitum aliquan-
do statuas Deorum Constantinopolim Ro-
mâ translatorum, blasphemam vocem emi-
sisse: *Heu! quando istas colebant Romani po-
tentissimi, & invicti perseverârunt.* & post-
hæc iussisse eas serico cooperiri. sed nocte
sequenti per quietem virum aspectu radi-
antem, & severo vultu ei apparuisse, & vir-
gâ percussum his verbis arguisse: *Ego sum
Roma-*

Roma-

Romanorum Princeps Petrus. & expergefatum imperatorem vehementi timore correptum, sanguinis vomitu extinctum esse.

Extincto Alexandro solus Constantinus Porphyrogenitus, Leonis Sapientis filius Imperavit, inter cujus tutores allectus est Nicolaus Patriarcha, qui graviter apud Romanum Pontificem conquestus est de injuria sibi irrogata, dum ob τεσσαρογαμια, seu quartas nuptias pulsus est. Sed hæ litteræ nihil profecerunt, nisi ut posteritas de multis ad historiam pertinentibus erudiretur.

✽(913.)✽ Raynerus Dux Lotharingæ, cum bona Ecclesiæ sæpè diripuisset, donato latifundio monasterio S. Matthiæ, Trevirensis ostendit se verè pœnitentem esse, diplomate edito, quo se ipsum persecutorem sæpè ac prædonem nominavit.

✽(914.)✽ Simeon Bulgarorum Rex irrupit in Thraciam, & obsedit Constantinopolim, à quâ tamen repulsus consedit in Hebdomo, ubi eum Nicolaus convenit, & ad pacem componendam induxit, sed ea pax diuturna non fuit, iisdem Bulgaris Hadrianopolim obsidentibus. Zoë autem Augusta Constantini mater Nicolaum tutorem filii palatio depulit, non tamen Episcopatu.

(915.) Saraceni à Christianis Græ-
s simul ac Latinis Principibus, quibus
annes X. suum quoque exercitum con-
nixerat, tantâ clade propè Garilianum
bellati sunt, ut ne vel unus quidem cer-
mini superesset: tunc tota Italia hâc ho-
minum fæce expurgata fuit.

Berengarius quoque, qui egregiam in
hoc bello navavit operam à Joanne Impe-
rator inunctus est, & didicit se non gratis
pugnasse, qui coronam accepit.

Garzio mortuo; in Gallæcia Ordonius
frater successit, & sedem Oveto Legionem
transtulit, hinc qui ante Rex Austricensis,
princeps Legionensis dictus est.

(916.) Hunni hoc anno devastave-
runt Saxonum Ecclesias, maximè Bremen-
sem, quarum se Deus vindicem exhibuit.
obortâ enim tempestate, erumpentes ex
incensis templorum tectis, scintillæ in ora
incendiariorū irrupentes, aut eos in flu-
vium præcipientes se agere compulerunt, aut
se armatis civibus dedere, à quibus ad sati-
etatem cæsi sanguine sacrilego ignes sce-
leratos extinxere.

(917.) Bulgaros inter & Romanos
prælium commissum est, & Bulgari qui-
dem victi discessere, mox tamen illi panico
timore correpti, victos victores effecere:

S

quare

quare eorum Rex Simon Constantinopolim obsedit, mox tamen inde recedere coactus est.

✽(918)✽ Missale Mozarabicum, quod in Hispania usui erat a multis annis, hoc anno a Joanne sive Joannello Legato Episcopi Compostellani & Ordonii Regis, ad formam missalis Romani correctum, & multorum annorum controversia finita est. Erant enim in missali Mozarabico nonnulla pertinentia ad formam Consecrationis diversa à forma, quâ Romani utebantur, omissis igitur iis, quæ levioris momenti videbantur, ea, quæ propiùs ad ipsum incrementum Altaris Sacrificium pertinebant, Romano conformata sunt.

✽(919.)✽ Constantinopoli Romanus Patricius classis Præfectus, tyrannis adversus Constantinum adolescentem insurgentibus, Collega Regni creatus est, & Zoë Augusta Constantini mater in monasterium detrusa, ac Romani filia Helena Constantino in matrimonium data.

Obiit Conradus Germaniæ Rex, ditione suâ in Henricum Saxoniz ducem translata! Hic Rex inungi recusavit, quasi indignus unctione, sed hanc demissionem non placere Deo agnovit S. Udalricus Episcopus Augustanus; cum autem idem

Henri-

Henricus viduam velatam duxisset uxorem, nihil propius factum quam ut damnatur vocatus ad Synodum à Sigismundo Halberstadiensi Episcopo: pro eo autem Imperator intercessit. Igitur fœminâ illâ dimissâ, pœnitens Romam abiit, ac deinceps duxit Mathildem, ex qua tres liberos suscepit, pretium suæ pœnitentiæ.

(920.) Constantinopoli conciliatâ pace inter eos qui Euthymio & illos qui Nicolao adhæserant schismate a se invicem divisi, Corpus Euthymii in exilio de sancti solenniſsimâ pompâ & veneratione Constantinopolim relatum & in restituendo honore post obitum quodammodo satisfactum est.

In Gallia Magnæ turbæ concitatæ sunt: quarum prætextus fuit Hagano Landinensis vir ignobilis, sed qui apud Regem poterat omnia. Causa turbarum fuit ambitio Roberti, quem Otho comitem Parisiis præfecerat. Bellum itaq; ingens civile conſtabatur, quod tamen Hervæus suâ prudentiâ discussit, quamvis ægerrimè, cum Hagano nimis superbiret. Robertus autem nec ipsum nec Regem ferre posset.

(96)

DECAS III.

✽ Ab anno Christi 920. ad 930. ✽

921. **I**terum Gallia propter Hagonem
 ✽ turbatur, proceribus Ducem Robertum Regem eligentibus, & Hervæo Archiepiscopo Rhemensi inungente: qui inunxit triduo post præstitam operam extinctus est, fortasse morte suâ prænuncians unctum non diu regno tyrannicè potiturum: Robertus autem Hagonis Thefauros Lauduni custoditos diripuit, & inter suos divisit, ut haberet eos ad opprimendum verum Regem paratiores.

✽(922.)✽ Inter Romanum & Constantinum Porphyrogenitum odii causa nascitur, cum Constantinus antea publicis in actis primò loco nominari solitus, nunc Romano postponeretur, superbiâ sine dubio in Romano non ferendâ, qui Constantino omnia debebat.

✽(923.)✽ Habdarraghman Saracenorum Cordubæ Rex, ejus nominis quartus, diram in Christianos persecutionem excitavit, vocans se *Legis Divinæ defensorem*, *Amomiramolim* hoc est *Regem credentium*, sub quo passa est Eugenia Virgo & alij
 com-